

Gal 2,20a; Róm 6,6-7 Krisztussal együtt megfeszítve a bűn számára

Db., 2021. 08. 22. (v)

Ige:

Gal 2:20a *Krisztussal együtt megfeszítettem. Róm 6,6-7: Tudván azt, hogy a mi ő emberünk Ő vele megfeszítettett, hogy megerőtelenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek: Mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól.*

Folytatjuk a testben megjelent Istenről, azaz J. Kr.-ról a sorozatot. Korábban arról volt szó, hogy mit mondott Róla az Atya, mit mondott Ő magáról, és mit mondtak Róla a próféciák Mózes könyvétől kezdve a zsoltárokon keresztül a prófétáig. Ezt azzal folytatjuk, amit a Szt. Szellem kijelentett Róla az apostoli levelekben.

Most arról lesz szó, hogy Isten minket is belefoglalt J. Kr. halálába, Vele együtt megfeszítettünk és meghaltunk, hogy ne legyünk tovább a bűn rabszolgái.

Miért volt erre szükség, hogy Kr.-al együtt meghaljunk a kereszten? Azért, mert bűnösöknek születtünk. Mit jelent ez? Ennek a megértéséhez látnunk kell, hogy különbség van a **bűn** és az elkövetett bűnök között.

Az elkövetett bűneink súlya és következménye minden hívő előtt világos. Sokszor még a hitetlen ember előtt is. Az elkövetett bűneink eltörlése csak J. Kr. vére által volt lehetséges. Az Ő vére által a hívő ember megigazult Isten előtt, és békességet nyert. **Kol 1:20b** *békességet szerezvén az Ő keresztiének vére által.* J. Kr. vére tehát megoldotta az elkövetett bűneink kérdését. Azokra bocsánatot kaptunk. Azonban nem oldotta meg a **bűn** kérdését.

Mi a bűn? Az ember hajlamos úgy gondolkozni, hogy amit tett, rossz, de ő maga nem rossz. Vannak olyan vallási közösségek is, akik azt tanítják, hogy az ember jónak született. A Szt. Sz. tud meggyőzni bennünket arról, hogy rossznak születtünk, úgy, hogy bennünk van a **bűn**. Bűnösöknek születtünk, mert Ádám volt az ősapánk, és ő engedetlen lett Istennel szemben. **Róm 5,12: egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek.** Nem az elkövetett bűneink miatt lettünk bűnösök, hanem amiatt, hogy Ádám utódai vagyunk. Azért követünk el bűnöket, mert bűnben születtünk, és képtelenek vagyunk uralkodni a bennünk lévő bűn felett. Bűnt kell tennünk! Mi magunk „termeljük” a bűnt, szinte „bűngyárak” vagyunk. Isten kegyelme nagy, J. Kr. véérért megbocsátja az elkövetett bűnöket, de azt

kérdezi az Ige a **Róm 6,1**-ben: *Megmaradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál nagyobb legyen?* A felelet: Semmiképpen! J. Kr. Szabadító, **Máté 1:21** ... *nevezd Jézusnak, mert Ő szabadítja meg az ő népét annak bűneiből.*

Hogyan szabadít meg az Úr minket a bűntől, ami bennünk uralkodik? Nem az Ő vére által, hanem az Ő halála által. Azáltal, hogy Vele együtt mi is meghaltunk, az ő-emberünk Vele együtt megfeszítettett. Ez a kijelentés legalább két nagy kérdést vet föl: **1.** Hogyan lehet az, hogy Krisztusban voltunk, amikor Ő meghalt? Hogyan kerültünk Krisztusba? **2.** Miért kellett Kr.-al együtt meghalunk ahhoz, hogy felszabaduljunk a bűn uralma alól? Nincs más megoldás erre?

1. Hogyan kerültünk Krisztusba? Nyilvánvaló, hogy egyetlen ember sem tudta magát Kr.-ba helyezni. Ez nekünk lehetetlen, de Isten mindenható, Neki semmi sem lehetetlen. Az Igében pedig kijelentette, hogy meg is tette. **1Kor 1,30a: Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban...** Ezt elfogadjuk, mert Isten minden Szava igaz! Tehát nekünk nem kell arra törekednünk, hogy belépjünk Kr.-ba. Nem kell Isten sem kérnünk, hogy helyezzen Kr.-ba. Egyszerűen fogadjuk el, hogy Isten ezt már megtette. Bár mi most élünk a földön, Kr. halála pedig kb. 2000 évvel ezelőtt volt, a Mindenható Isten, Aki az idők felett áll, mert az időt is Ő teremtette, Kr.-ba helyezte, és mi Vele együtt meghaltunk.

2. Nem lehet másképpen felszabadulni a bűn uralma alól, csak így? Nem lehet, nincs más mód! A velünk született bűn alól csak a halálunkkal szabadulhatunk meg. Ahogyan olvastuk: **Róm 6:7** *Mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól.* Aki meghalt, azon már nem uralkodik a **bűn**, annak már nem kell bűnt elkövetnie. Ez azonban újabb kérdéseket vet fel. Mit jelent az, hogy beléptem Kr.-al a kereszten? Hiszen itt vagyok, élek. Lehet-e úgy meghalni, hogy mégis éljek? Mit jelent az, *hogy a mi ő emberünk Ő vele megfeszítettett?* Mi az ő-ember? Van új-ember is? Igen, az Ige beszél ő- és új-emberről. Előbb tisztázzuk, mi az ember? Az ember szellem, lélek és test. Legfontosabb a szellem. Ez kapcsol össze Istennel, és a szellemvilággal. Az állatoknak és a növényeknek nincs szelleme. Ádám bűne miatt olyan szellemmel születtünk, amit a Sátán elfoglalt, és rajta keresztül uralma alatt tartotta az egész embert. Ez az ő-ember. Ez halt meg a kereszten az Úrral együtt, és így nyílt meg a lehetőség az új-ember számára. Az új-emberben már olyan szellem van, amin nem a Sátán, hanem a Szt. Sz. uralkodik, és ezáltal az egész ember megváltozik. **Ef 4:24** *És felöltöztétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtett igazságban és valóságos szentségben.*

De hogyan feszítettett meg a mi ő-emberünk Kr.-al együtt? Ennek a megértéséhez az a kijelentése szükséges, amit az Ige így mond:

Ádámban és Krisztusban. 1Kor 15:22 *Mert amiképpen Ádámban mindnyájan*

meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megelevenítettek.

Mi történt Ádámban? Újból olvasom a **Róm 5,12**: *Annak okáért, miképpen egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és akképpen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek. Róm 5:18-19* *egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat... egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek.*

Hogyan lehet ez, hogy mindenek vétkeztek? Ádám és Éva vétkezett, miért mondja azt az Ige, hogy minden ember vétkezett? Nyilvánvaló, hogy itt nem arról van szó, hogy minden ember követett el bűnt az élete során, hanem arról, hogy mivel Ádám vétkezett és meghalt, így minden ember vétkezett és meghal. A kis csecsemők, sőt magzatok is meghalnak, akik személyesen még nem követtek el bűnt. Ez azért van így, mert minden ember Ádám utóda. Mikor Ádám vétkezett, minden ember benne volt. Így Ádám vétke, és annak következménye, a halál, minden emberre elhatott, minden utódja bűnös, és halandó lett. Függetlenül attól, hogy egy ember követ-e el bűnt vagy nem. Ez az áteredő vagy eredendő bűn. Minden ember úgy születik, hogy benne van a **bűn**, és mikor felnő, bűnököt követ el. Elkövetett bűneinket eltörölte Jézus vére, de az Ádámtól örökölt bűnös természetet a vér nem törölte el.

Mi hát a megoldás? Az, hogy vége legyen az ádámí örökségnek. Ez a csoda történt meg azzal, hogy J. Kr. nemcsak érettem, miattam és helyettem halt meg, hanem Vele együtt az ó-emberem is meghalt, az áteredő vagy eredendő bűnnel együtt.

Hogyan történt meg ez? Úgy, hogy J. Kr. az utolsó Ádám. **1Kor 15:45** *Így is van megírva: Lón az első ember; Ádám, élő lélekké; az utolsó Ádám megelevenítő szellemmé.* J. Kr. az utolsó Ádám, ami azt jelenti, hogy Benne volt Ádám minden leszármazottja, minden ember, és amikor Ő meghalt, halálba vitte az egész ádámí nemzetséget, vagyis minden embert. Így az Úr a halálával véget vetett az örököl, az áteredő bűnnek.

Hogy lehet ez, hiszen még Kr. után nagyon sok bűnös ember született? Hogy lehet Kr. az utolsó Ádám? Nehezen érthető? Persze! Nem tudjuk megmagyarázni, hogyan volt ez, de hisszük, hogy igaz, így volt. Azért hisszük, mert Isten jelentette ki. Ő az idő keretei fölött áll, ahogy már szólt róla. Ő teremtette az időt, ezért megtehetette, hogy már 2000 évvel ezelőtt Kr.-ba helyezze Ádám minden utódját.

Ezután jön a még nagyobb csoda:

Mi történt Krisztusban? Róm 5:18-19 *Bizonyára azért, miképpen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozat: azonképpen egynek igazsága által minden emberre elhatott az életnek megigazulása. Mert miképpen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképpen egynek engedelmsége által sokan igazakká lesznek. 1Kor 15:22* *Mert amiképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan*

megelevenítettek. Felmérhetetlenül nagy a jelentősége annak, hogy Isten Krisztusba helyezett. Mert ahogy Ádámban örököltük a **bűnt** és a halált, Krisztusban a szent és tiszta életet, örök életet örököltük.

Ahogyan semmit sem kellett tennünk azért, hogy bűnösök legyünk és meghaljunk, egyszerűen ez abból következett, hogy Ádámban voltunk. Ugyanígy nem tudtunk semmit tenni azért, hogy szent, tiszta életünk legyen. Hiába erőlködünk, hogy a bűn és a halál ne uralkodjék rajtunk. Ezt egyszerűen megkaptuk Krisztusban!

Gal 2,20: *Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.*

2Kor 5:15 *Úgy vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámasztatott.*

Azzal fejezem be, amit Péter apostol írt Pál apostol leveleiről: **2Pét 3:16** *amelyekben vannak némely nehezen érthető dolgok, amiket a tudatlanok és állhatatlanok elcsúrnek-csavarnak, mint egyéb írásokat is, a maguk vesztere.* Akkor lesznek ezek a kijelentések áldássá a számunkra, ha nem az eszünkkel latolgatjuk, hanem a szívünkkel, és hittel elfogadjuk. Akkor mérhetetlenül nagy áldása lesz a mindennapi életünkben annak, *hogy a mi ó emberünk Ő vele megfeszítettett, hogy megerőtelenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek.* Mert ha jön a kísértés, akkor nem a bűn ellen hadakozunk, hanem egyszerűen azt mondjuk: Már nem kell elkövetnem, mert Kr.-al együtt meghaltam a bűn számára. **Ámen**

Imádkozzunk! Mennyei Atyánk! Mily kicsinyek vagyunk a Te nagy és dicsőséges tervednek még a megértéséhez is. De bízunk Benned, és hiszünk a Te Igédnek, hogy a kereszten J. Kr. nemcsak az elkövetett bűneinknek az eltörléséért ontotta a véré, hanem minket is belefoglaltál az Ő halálába. Ezzel valósággá válhatott a számunkra is, hogy *Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és önmagát adta értem.* Dicsőség ezért és hála Neked Atyánk! **Ámen**

Énekeljük el a **108.** sz. éneket: *Szívünknek mélyéből...*